

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Факультет культури і мистецтв
Кафедра історії, теорії мистецтв та виконавства

**СИЛАБУС
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

ПЕДМАЙСТЕРНІСТЬ

Ступінь вищої освіти:
Освітня кваліфікація:
Професійна кваліфікація:

МАГІСТР
Магістр музичного мистецтва
Керівник музичний.
Викладач закладу вищої освіти.
Керівник музичної студії, колективу.
Звукорежисер.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Протокол засідання кафедри історії,
теорії мистецтв та виконавства
№ 3 від 19 жовтня 2020 року

ЛУЦЬК - 2020

I. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Денна форма навчання		Вибіркова
Кількість годин / кредитів 90/3		Рік навчання <u>1</u> Семестр <u>2-ий</u> Лекції -10год. Практичні 24 год. Індивідуальні _ год. Самостійна робота 52год. Консультації 4 год. Форма контролю: залік 2 семестр
ІНДЗ: <u>є</u> / <u>немає</u>		
Мова навчання українська		

II. Інформація про викладача

Панасюк Світлана Леонідівна

Кандидат педагогічних наук

Старший викладач кафедри історії, теорії мистецтв та виконавства

Контактна інформація (+380994754963, svitlana-panasyuk@ukr.net)

Дні занять (<http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi>)

III. Опис дисципліни

1. Анонтація курсу.

Вихідними концептуальними положеннями при розробці курсу стали:

розуміння педагогічної майстерності як особливої якості педагогічної діяльності у процесуальному та результативному аспектах;

розглядання її не тільки як важливої умови професійної підготовки викладача, а й як одного із системотворчих чинників, що охоплює процеси багаторівневої, багатоаспектної і багатоякісної інтеграції професійної підготовки педагога в системі безперервної педагогічної освіти.

Курс “Педмайстерність” дає можливість поставити у центр уваги особистість студента, але не тільки у суто психологічному плані, а й у безпосередньому зв’язку із змістом майбутньої професійної діяльності. У змісті педагогічної майстерності власне особистість викладача розглядається як основний чинник впливу на становлення студента. Наповнення індивідуальних особливостей студентів професійними знаннями і змістом, ознайомлення майбутніх педагогів із своєю індивідуальністю в її професійній проекції дозволяє розв’язати ряд важливих проблем: осмислення своїх недоліків і розробка компенсаторних прийомів; виявлення індивідуальних переваг і відпрацювання власного

стилю діяльності; складання і реалізація програми професійного розвитку й саморозвитку.

Курс педагогічної майстерності тісно пов'язаний з курсами психолого-педагогічного блоку, методиками початкової освіти, філософією, соціологією.

2. Пререквізити (Засвоєння навчальної дисципліни «Педмайстерність» передбачає інтеграцію знань, умінь і навичок з таких дисциплін: філософія, методика викладання музичного мистецтва, мистецька педагогіка та психологія з методикою виховання, хорознавство, музичне мистецтво з методикою навчання, методика викладання фахових дисциплін, естрадний спів, хоровий клас, джаз-хор, музично-педагогічна практика в загальноосвітніх навчальних закладах, виробнича практика музично-педагогічна у мистецьких навчальних закладах).

3. Мета і завдання навчальної дисципліни:

формування у майбутніх педагогів потреби професійно розвиватися, саморозвиватися і самовдосконалюватися; максимально повно виявляти свій індивідуальний потенціал, творчо його самореалізовувати у професійній діяльності з метою забезпечення високого кінцевого результату в аспекті створення аналогічних умов для прояву індивідуальності студентів, їхньої самореалізації у навчально-виховній діяльності.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Педмайстерність» є:

- **пізнавальні:** розвивати у майбутніх педагогів уявлення про педагогічну діяльність, створювати умови для формування гуманної позиції в розумінні мети, завдань власної педагогічної діяльності;

- **методичні:** ознайомлення з напрямками цілеспрямованого професійного творчого вдосконалення, за умови використання психологічного інструментарію, та відповідних методів діагностики;

- **практичні:** формування професійно-педагогічних умінь, розширення мистецького світогляду, ціннісних орієнтацій та компетенцій майбутніх педагогів;

Результати навчання (компетентності).

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент набуває загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 3. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.

ЗК 4. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 5. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК 7. Здатність до міжособистісної взаємодії.

ЗК 9. Здатність працювати автономно.

Фахові компетентності (ФК):

ФК 5. Здатність збирати та аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її для теоретичної, виконавської, педагогічної інтерпретації.

ФК 6. Здатність викладати спеціальні дисципліни в закладах освіти з урахуванням цілей навчання, вікових та індивідуальних особливостей здобувачів освіти.

4. Структура навчальної дисципліни.

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ.	Інд.	Сам. роб.	Конс.	*Форма контролю/ Бали	
Змістовий модуль 1.		Складові педагогічної майстерності						
Тема 1. Сутність педагогічної майстерності. Професійна компетентність. Педагогічна техніка.	14	2	2		10		ДС/5	
Тема 2. Педагогічне спілкування. Стилі педагогічного спілкування. Моделі спілкування.	18	2	6		10		РМГ/5	
Тема 3. Акторська майстерність викладача. Лекції майстер-клас	20	2	6		10	2	РМГ /5	
Тема 4. Імідж викладача. Принципи і технології утворення іміджу.	24	2	8		12	2	РМГ /5	
Тема 5. Акмеологія у педагогічній діяльності викладача. Складові педагогічної досконалості.	14	2	2		10		ДС/5	
Разом за модулем 1	90	10	24		52	4	25	
ІНДЗ							15	
Види підсумкових робіт							Бал	
Модульна контрольна робота 1							60	
Всього годин / Балів	90	10	24		52	4	100	

* ДС – дискусія, РМГ – робота в малих групах, ІНДЗ - індивідуальне завдання.

5. Завдання для самостійного опрацювання.
 1. Педагогічна майстерність у професійній підготовці викладача
 2. Педагогічна техніка як складова педагогічної майстерності
 3. Мовлення як засіб педагогічної праці
 4. Культура і техніка мовлення
 5. Шляхи вдосконалення мовлення
 6. Педагогічна майстерність як мистецька дія в театрі
 7. Спільне та відмінне в театральному і педагогічному мистецтві
 8. Професійна компетентність педагога
 9. Педагогічна майстерність як показник професіоналізму
 10. Психолого-педагогічні умови майстерності взаємодії в педагогічному спілкуванні
 11. Технологія організації педагогічної взаємодії у процесі індивідуальної бесіди
 12. Майстерність організації педагогічної взаємодії у навчанні
 13. Майстерність педагога в організації навчально-виховного процесу
 14. Вивчення передового педагогічного досвіду – шлях до педагогічної майстерності
 15. Самовиховання педагога – шлях формування педагогічної майстерності
 16. Майстерність педагогічної розповіді
- Майстерність педагогічного спілкування в діалозі
- 17 . Педагогічний такт учителя-майстра на різних етапах організації бесіди

IV. Політика оцінювання

Політика викладача щодо студента. Відвідування занять є обов'язковим компонентом оцінювання. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, працевлаштування, академічний обмін, навчання за подвійним дипломом) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням із завідувачем кафедрою, деканатом.

Політика щодо академічної добroчесності. Списування під час контрольних робіт заборонені (в т.ч. із використанням мобільних девайсів, гаджетів). Мобільні пристрой дозволяється використовувати лише під час он-лайн опитування та підготовки практичних та індивідуальних завдань під час заняття.

Політика щодо дедлайнів та перескладання. Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку (80% від можливої максимальної кількості балів за вид діяльності). Перескладання модулів відбувається за наявності поважних причин (наприклад: довідка про хворобу).

V. Підсумковий контроль

Формою підсумкового контролю з дисципліни «Організація позашкільного мистецького виховання», що полягає в оцінці засвоєння здобувачем навчального матеріалу є залік. Залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу з певної дисципліни на підставі результатів виконання ним усіх видів запланованої навчальної роботи впродовж семестру: практичних, індивідуальних занять, самостійної роботи, модульних контрольних робіт. Залік виставляється за умови, якщо студент виконав усі види навчальної роботи, які визначені силабусом навчальної дисципліни, та отримав не менше 60 балів.

“Зараховано” – 60-100 балів – виставляється, якщо студент засвоїв навчальний матеріал згідно навчальної програми, володіє теоретичними знаннями у повному обсязі та передбаченими практичними навичками. Вміє застосовувати набуті знання на практиці, розв’язувати творчі завдання.

“Не зараховано” – 0-59 балів – студент в основному оволодів матеріалом згідно програми, має основи теоретичних знань і володіє основними практичними навичками.

VI. Шкала оцінювання

Оцінка в балах за всі види навчальної діяльності	Оцінка
90 – 100	Відмінно
82 – 89	Дуже добре
75 - 81	Добре
67 -74	Задовільно
60 - 66	Достатньо
1 – 59	Незадовільно

VI. Рекомендована література та інтернет-ресурси

1. Азаров Ю.П. Педагогическое искусство и его проблемы // Совет-ская педагогика. – 1969. – № 11. – С. 136.
2. Азаров Ю.П. Педагогика любви и свободы. – М., 1994. – С. 107.
3. Акмеология: Учебник / Под ред. А.А. Деркача. – М., 2002.– С. 444.
4. Андриади И.П. Основы педагогического мастерства: Учеб. по- соб. для студ. сред. пед. учеб. завед. – М.: Изд. центр «Акаде- мия», 1999. – 160 с.
5. Атватер И.Я. Вас слушаю... Советы руководителю, как правильно слушать

- собеседника – М.: Экономика, 1984. – 112 с.
6. Афоризмы: Последний довод королей / Сост. Т.Н. Юркало. – До-нецк: Изд-во «Донеччина», 2003. – 352 с.
7. Бернс Р. Развитие Я-концепции и воспитание. – М.:Педагогика, 1988. – С. 294-297.
8. Бодалев А.А. Личность и общение. – М.: Международная педаго- гическая академия, 1995. – 328 с.
9. Бордовская Н.В., Реан А.А. Педагогика: Учебник для вузов. – СПб.: «Питер», 2000. – 304 с.
10. Вовченко С.А. Педагогічні та методичні проблеми формування особистості студента // Організація навчально-виховного про- цесу: З досвіду роботи вищих навчальних закладів І-ІІ рівнів акредитації. – 2005. – Вип. 6. – 191 с. (29–38).
11. Волкова Н.П. Педагогічні комунікації: Навчальний посібник. – Дніпропетровськ: РВВ ДНУ, 2002. – 92 с.
12. Волкова Н.П. Педагогіка вищої школи: Посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: Вид. центр «Академія», 2002. – 576 с.
13. Волкова Н.П. Професійно-педагогічна комунікація: Навчальний посібник. – К.: ВЦ «Академія», 2006. – 256 с. (Альма-матер).
14. Вудвок М., Френсис В. Раскрепощенный менеджер: для руко- водителя- практика. – М.: Дело, 1991. – 217 с.
15. Грехнев В.С. Культура педагогического общения: Книга для учителя. – М.: Просвещение, 1990. – 144 с.
16. Гриньова В.М. Педагогічна культура майбутнього вчителя: Навч. посіб. для студентів, викладачів та вчителів. – Х.: ХГПУ ім. Г.С. Сковороди, 1996. – Добрович А.Б. Воспитателю о психологии и психогигиене об- щения: Книга для учителя и родителей. – М.: Просвещение, 1987. – 207 с.
17. Ериков П.М. и др. Общение на уроке, или режиссура поведения учителя. – 2- е изд., перераб. и доп. – М., 1998. – 336 с.
18. Журавський В.С. Вища освіта як фактор державотворення і ку- льтури в Україні. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. – 416 с.
19. Ильин Е.Н. Путь к ученику. – М.: Просвещение, 1988. – С. 58.
20. Кан-Калик В.А. Грамматика общения. – М.: Роспедагенство, 1995. – 108 с.
21. Кан-Калик В.А. Учителю о педагогическом общении: Книга для учителя. – М.: Просвещение, 1987. – 190 с.
22. Клинов Е.А. Образ мира в разнотипных профессиях. – М.: Изд-во МГУ, 1995. – 224 с.
23. Комаров Е. Приемы воспитательной работы: Азбука поведения. – Алма-Ата,

1990. – С. 258–259.

24. Курбашова А.Т., Рохматуллина Ф.М. Основы педагогического общения // Проблемы самоуправления в системе психологической службы вуза. – Казань, 1982. – С. 36.
25. Кухарев Н.В. На пути к профессиональному совершенству: Книга для учителя. – М.: Просвещение, 1990. – 159 с.
26. Лазарев М.О., Собаєва О.В. Основи педагогіки: Навчальний по-сібник. – Суми: Вид-во СумДУ, 2000. – 141 с.
27. Леонтьев А.А. Педагогическое общение. – М.: Знание, 1979. – С. 11, 34.
28. Макаренко А.С. Сочинение в 8-ми тт. – М.: Педагогика, 1984. – С. 202–204.
29. Максименко С.Д., Заброцький М.М. Технологія спілкування (комунікативна компетентність учителя: сутність і шляхи формування). – К.: Главник, 2005. – 112 с.
30. Маркова А.К. Психология профессионализма. – М., 1996. – 190 с.
31. Митина Л.М. Психологическая диагностика коммуникативных способностей учителя: Учебное пособие. – Кемерово, 1996. – 50 с.
32. Мудрик А.В. Учитель: мастерство и вдохновение. – М.: Просвещение, 1998. – 160 с.

33. *Общая психология* / Под ред. В.А. Петровского. – М.: Просвещение, 1976. – 479 с.
34. *Основы педагогического мастерства* / Под. ред. И.А. Зязюна. – К.: Вищ. шк., 1987. – 205 с.
35. *Педагогіка: Навчальний посібник* / З.Н. Курлянд, Р.І. Хмельюк, О.М. Яцій та ін. – Х.:ТОВ «Одіссея», 2003. – С. 33–38.
36. *Педагогическое мастерство и педагогические технологии: Учебное пособие* / Под ред. Л.К. Гребенкиной, Л.А. Байковой. – 3-е изд., испр. и доп. – М.: Педагогическое общество России, 2001. – 256 с.
37. *Педагогічна майстерність учителя: Навчальний посібник* / За ред. проф. В.М. Гриньової, С.Т. Золотухіної. – Вид. 2-е, випр. і доп. – Х.: «ОВС», 2006. – 224 с.
38. *Педагогічна майстерність: Підручник* / І.А. Зязюн, Л.В. Крамущенко, І.Ф. Кривонос та ін.; За ред. І.А. Зязюна. – К.: Вищ.шк., 1997. – 349 с.
39. *Педагогічна майстерність: Хрестоматія: Навчальний посібник* / Упоряд.: І.А. Зязюн, Н.Г. Базидевич, Т.Г. Дмитренко та ін.; За ред. І.А. Зязюна. – К.: Вищ. шк., 2006. – 606 с.
40. *Педагогічна соціологія: Навчальний посібник.* – Т.: Підручники і посібники, 1998. – С. 112–118.
41. *Педагогічне спілкування: цілі та цінності* / Іван Цимбалюк // Управління освітою. – 2003. – № 7. – С. 8–13.
42. *Пиз А. Язык телодвижений. Как читать мысли других людей по их жестам.* – М.: Изд-во Ай Кью, 1995. – С. 13; С. 53–54.
43. *Преподаватель: проблемы самоидентификации* // Высшее образование в России. – 2005. – № 1. – С. 13–133.
44. *Приходько А.И., Щокина Н.Б. Основы педагогического мастерства: Учеб.-метод. пособ. для студ. высших учеб. завед.* – Х.: Издатель Шуст А.И., 2001. – С.7–8.
45. *Профессионально-педагогична комунікація: Навчальний посібник.* – К.: ВЦ «Академія», 2006. – 256 с. (Альма-матер).
46. *Психология: Словарь* / Под ред. А.В. Петровского, М.С. Ярошевского. – М.,1996.
47. *Реан А.А., Коломинский Я.Л. Социальная педагогическая психология.* – СПб., 1999.

48. Рогов. Е.И. Настольная книга практического психолога в образовании: Учебное пособие. – М.: ВЛАДОС, 1996. – 529 с.
49. Российская педагогическая энциклопедия: В 2-х т. / Гл. ред. В.В. Давыдов. – М.: Большая Российская Энциклопедия, 1998.
50. Рувинский Л.И. Учителю о педагогической технике. – М.: Педагогика, 1987. – 159 с.
51. Рыбакова М.М. Конфликт и взаимодействие в педагогическом процессе: Книга для учителя. – М.: Просвещение, 1991. – 128 с.
52. Рыданова И.И. Основы педагогического общения. – Мн.: Бела-русская наука, 1998. – 319 с.
53. Самоукина Н.В. Игры в школе и дома: психотехнические упражнения и коррекционные программы. – М.: Новая школа, 1995. – С. 56.
54. Синиця І.Є. Про педагогічний такт учителя. – К., 1963. – С. 8.
55. Синиця І.О. Педагогічний такт і майстерність учителя. – К.: Рад. шк., 1981. – С. 18–19, 22–23, 25–27, 37–39, 41, 43, 46, 50, 61–63, 65–66, 113–115.
56. Станкин М.И. Психология общения: Курс лекций. – М.: Московский психолого-социальный институт; Воронеж: Изд-во НПО «МОДЭКС», 2000. – 304 с.
57. Щербань П.М. Прикладна педагогіка: Навчально-методичний посібник. – К.: Вищ. шк., 2002. – 215 с.
58. Цимбалюк І.М. Психологія спілкування: Навчальний посібник. – К.: ВД «Професіонал», 2004. – 304 с.
59. Чернокозов И.И. Профессиональная этика учителя: Книга для учителей. – 2-е изд., доп. – К.: Рад. школа, 1988. – 223 с.
60. Шостром Э. Анти-Карнеги, или Человек-манипулятор / Пер. с англ. А. Малышевой. – Мн.: ТПЦ «Полифакт», 1992. – С. 42.
61. Фромм Э. Человек для себя. – Мн., 1992. – С. 17.